

לפי שאלו בין כן משיה השמחה וכו'. משנה שם ופרק קמא דפילה (דף ס"ז) :
ח נשיא שעשה עם הלבד וכו'. פסוק ס"ב דבריות (דף ז') :
ט נשיא מתגרש עבר ממנו. כרייתא וגמרא שם כ"ג (דף ז') : ונשיא שעבר
 ממנו הרי הוא כהדיוס. משנה שם. ומ"ש חסא כהדים היום וכו'.
 שם (דף ס"ז) משנה :
 ז לפי שאלו בין כן משיה השמחה וכו'. דברי רבנו ז"ל מסמיהן אלזי דכ"ב דהריות
 וכ"פ דפילה אמרו לו בין כן השמחה לבס שעבר חלל פר יוס"ב ונשיא
 הליסם ודיינו כן שעבר מחמת קרי יוס"ב ומינו אחר מהיו וחזר אח"כ לרשון קורא
 כן וקאמר דין בין זה לזה חלל פר יוס"ב ונשיא הליסם
 שמ"עין מן הכסן שחזר לעבודו גל מן

השני שעבר. אבל מ"ס רעיון ז"ל כהן שער
מחמת מום או מחמת זקנה וכו' נאמר שאל
צונו לנכון להשמש אלא פר יום משיח המשמש לכהן
פאל לעצמה זה כשר וכסא ודאי לא היידי
מחמתיו כלל למפרע זה זה שנים בעבודת
יוסף ודאי שבר מחמת מום או זקנה איס
סר לעבוד, ועוד מדקאל ודריש בעמל
למחר למיחא כ"מ שמע כדיום כעיות
מחמת מום או מחמת זקנה וכו' נאמר שאל
צונו לנכון להשמש אלא פר יום משיח המשמש לכהן
פאל לעצמה זה כשר וכסא ודאי לא היידי
מחמתיו כלל למפרע זה זה שנים בעבודת
יוסף ודאי שבר מחמת מום או זקנה איס
סר לעבוד, ועוד מדקאל ודריש בעמל
למחר למיחא כ"מ שמע כדיום כעיות

סליקו הלכות שגגות בס"ד

שביארנו. ואם היו העושים על פי בית דין הם שחייבין בקרבן והיה המלך הוא העושים. הרי זה מביא שעיר ששעיר נשיא במקום כשבה או שעירה של הדיוט וצד עומד: **כ** נשיא שנצטרע עבר מנשיאותו ונשיא שעבר מנשיאותו הרי הוא כהדיוט. המא כשהיה נשיא ועבר מגדולתו הרי זה מביא שעיר שנאמר על חמאמר אשר חמא. בשעת חמאמר הוא מביא: **י** כהן משיח או מלך שחמא עד שלא נתמנו. אע"פ שלא נודע להם אלא אחר שנתמנו הרי אלו כהדיוט. שנאמר אשר נשיא יחמא. אם הכהן המשיח יחמא. עד שיחמא כשהוא נשיא וכשהוא משיח. לפיכך אם אכל ספק חלב כשהוא הדיוט נודע לו על ספקו אחר שנתמנה להיות כהן גדול הרי זה מביא אשם תלוי. אבל חצי זית חלב כשהוא הדיוט וחצי זית כשהוא נשיא בהעלם אחת או שאכל חצי זית כשהוא נשיא וחצי זית אחר שעבר אינו מצטרף ופסור. אבל חצי זית כשהוא הדיוט ונתמנה ועבר ואכל חצי זית כשהוא הדיוט. הרי זה ספק אם מצטרף או כבר הפסיקה הנשיאות:

סליקו להו הלכות שגגות בסדר

הלכות מחוסרי כפרה

יש בכללן ארבע מצות עשה.

יוזה הוא פרטן :

(א) שתקריב הזבה כשתמחר קרבן. (ב) שתקריב היולדת כשתמחר קרבן. (ג) שיקריב הזב כשימחר קרבן.
(ד) שיקריב מצורע כשימחר קרבן. ואחר שיקריבו קרבנותיהן תגמר מהרתן:

וביאור מצות אלו בפרקים אלו :

לחם משנה

פרק ראשון

בסוף משנה

פרק יא: צדקה כל הקדשים מחסרי קשר וכל
פרק יב: כל שחל ושלל וכו'. בישל' דכריותו אמר במטה שלב' דבר
 ומור הוי ג' מחסרי קשר ובמטה אפרים דרשם לא מ' לא

ב גר שחל ועלה וכו'. שם. ומ"ס הביא פירוש אחד בשמירת וכו'. ברייתא שם. ומ"ס שקדנו של גר שולח בהמה או עמי בני יונה וכו'. גם זה ברייתא שם :

ג הוב והוכה קרבן כל אחד מהם שמי תורים וכו'. מפרש בחורק :

§ ארבעה דברים הנחתו בקרבן הזה

משום דגר מייתי קרבן לאכילי נפשי בקהל ואזיל משום דמי מייתי קרבן לאכילי נפשי למיטתו ויין דחליין הוא, ורבינו ז"ל כתב כאן משם כנר למע לא מה אזור ולא כתב עשה החיזר ג"כ, וגרסה שעתמו משום דמיז פשוט הוא עתמו דאי למישרי נפשיה בתולה

א ארבעה י"ח הנקראין מחוסרי כפרה. הזבה.

והיולדת . והזב . והמצורע . ולמה נקראו

מחוסרי כפרה שכל אחד מהן אע"פ שמהר מטומאתו ומכל והעריב שמשו עדיין הוא חסר ולא נטרה טהרתו כדי לאכול בקדשים עד שיביא קרבנו. וקודם שיביא כפרתו

אסור הוא לאכול בקדשים כמו שביארנו בפסולי המוקדשים. **ב** נר שמל ומבל ועדיין לא הביא קרבנו. אע"פ שהוא אסור לאכול בקדשים עד שיביא קרבנו אינו ממחוסרי כפרה. שקרבנו עכבו להיות נר נמור ולהיות ככל כשרי ישראל ומפני זה אינו אוכל בקדשים שעדיין לא נעשה ככשרי ישראל. וכיון שיביא קרבנו ויעשה ישראל כשר אוכל בקדשים. הביא פרידה אחת בשחרית אוכל בקדשים לערב ויביא פרידה שנייה. שקרבנו של נר עולת בהמה או שני בני יונה או שתי תורים ושניהן עולה. כמו שביארנו במעשה הקרבנות: **ג** הזב והזבה קרבן כל אחת מהן שתי תורים או שני בני יונה אחד עולה ואחד חטאת. והיולדות קרבנה כבש עולה ובן יונה או תור חטאת. ואם אין ידה משנת מביאה שתי תורים או שני בני יונה אחד עולה ואחד חטאת. והמצורע קרבנו שלשה כבשים אחד עולה ואחד אשם. וכשבה לחטאת. ואם אין ידו משנת מביא

א סמ"ג עשין ריח ריע רכא :

קו

משנה למלך

ס"א ג' והבצורה קרנו ג' כנשים וכו'. כר"פ שני עשרי אחריון דשני כנשים דהבית מנורס לרדך שריכו שוין דומיא דשני עשרים ושתי לפורים ולא דעתא למס' המעוין רבינו . (א"ח וכו"ל תתא לעיל כפי מהל' שגגות סוכה ג' וי"ח) :